

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/72/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319202776
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5319202776.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v spore žalobcu S. Z., nar. XX.X.XXXX, Z.. Q.. Š. XXXX/X, XXX XX Č. X, zast. STEHURA & partners, v. o. s., F. Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 47 246 863, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1 496,96 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1 496,96 € s 5% úrokom z omeškania ročne od doručenia žaloby dňa 19.11.2019 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia VSÚ.

odôvodnenie:

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čo tvorilo záväzný predmet sporu, čím sa súd cítil byť viazaný: V nadväznosti § 212 ods. 2 a § 216 ods. 2 CSP súd bol viazaný žalobným návrhom, že žalobca - spotrebiteľ žiada od žalovaného - veriteľa (jeho právneho nástupcu) vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 496,96 € s 5% úrokom z omeškania ročne od doručenia žaloby do zaplatenia, teda od 19.11.2019 do zaplatenia (čl. 18 rub spisu). Bezdôvodné obohatenie žiadal vydať z dôvodu, že považuje zmluvu o pôžičke medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom k porušeniu povinnosti predmetom sporu teda je len celková poskytnutá pôžička po odpočítaní platieb, po započítaní premičaného dlhu.

2. Aké tvrdenia produkoval žalobca: Žalobca v žalobe zo dňa 21.10.2019 uviedol, že žalobca so žalovaným uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200026692 zo dňa 29.1.2010 na sumu 995,82 €. Podpísal zmluvnú predtlač, formulárovú zmluvu. Argumentácia žalobcu vychádza z tvrdenia, že ide o spotrebiteľský vzťah, na ktorý aplikoval žalobca zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva nespĺňa podmienky zákona o spotrebiteľských úveroch. Nespĺňa podmienku § 4 ods. 2 písm. g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, § 4 ods. 2 písm. i) výšku, počet a termíny splátok, úrokov a iných poplatkov, § 4 ods. 2 písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa. Z toho dôvodu podľa § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k), l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, to znamená, že žalobca nebol povinný zaplatiť úrok a poplatky, napriek tomu ich zaplatil. Žalovaný vyplatil

žalobcovi pôžičku, úver 834,13 € (995,82 € - 161,69 € poplatok za poskytnutie úveru, ktorý si hneď započítal na poskytnutý úver podľa bodu 8.2 zmluvy). Žalobca vrátil žalovanému veriteľovi sumu 2 742,4 €. Bol povinný vrátiť len 834,13 €. Bez akéhokoľvek právneho dôvodu zaplatil žalovanému sumu 1 908,27 €. Z dôvodu prípadnej námietky premlčania si žalovaný uplatňuje bezdôvodné obohatenie v menšom rozsahu než mu patrí, teda len nepremičaný nárok vo výške 1 496,96 €, čo je súčet platieb uhradených žalobcom ako spotrebiteľom v čase od 16.10.2017 do augusta 2019. Túto sumu zrážal žalovaný - veriteľ žalobcovi - spotrebiteľovi zo mzdy u jeho zamestnávateľa. Žalovanému v konaní pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 14C/48/2019 bolo uznesením nariadené neodkladné opatrenie - povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 496,96 € s 5% úrokom z omeškania ročne od doručenia žaloby do zaplataenia odôvodnil žalobca ustanoveniami § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z o ochrane spotrebiteľa. V replike zo dňa 11.12.2019 (čl. 47 spisu) žalobca doplnil v reakcii na vyjadrenie žalovaného nasledovné tvrdenia: podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady, vrátane úroku, poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. V spornej zmluve celkové náklady spotrebiteľa sú uvedené vo výške 1 022,51 €. Účelovo žalovaný nezahrnul do nákladov poplatok za možnosť odkladu splátok úveru vo výške 161,69 €, bod 8.1. zmluvy, ktorý si hneď odpočítal z poskytnutého úveru. Celkové náklady tak predstavujú 1 184,03 €, a teda žalovaný neuviedol do zmluvy celkové náklady v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch. Chybné uviedol aj údaj o RPMN. V zmluve sú uvedené dva údaje o RPMN, čo je v rozpore so Zákonom o spotrebiteľských úveroch. Pôsobí na spotrebiteľa tento dvojité údaje zmätočne. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 68,79 % (bod 5 zmluvy) a 64,76 % (bod 6 zmluvy). Skutočná RPMN predstavuje 120,31 %. Do výpočtu RPMN a celkových nákladov nezahrnul poplatok za možnosť odkladu splátok úveru vo výške 161,69 € (bod 8.1. zmluvy). Tým spotrebiteľovi znemožnil dosiahnuť reálnu predstavu o poskytovanom úvere zodpovedajúcu skutočnosti. Také konanie žalobca charakterizoval ako nekalú obchodnú prax. Zmluva o spotrebiteľských úveroch podľa zákona platného a účinného v čase uzavretia zmluvy mala obsahovať termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Pokiaľ zmluva uvádzala nesprávny údaj celkových nákladov, nesprávny údaj RPMN, neobsahovala alebo uvádzala nesprávny a neúplný údaj o konečnej splatnosti, výške, počte, termínoch splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, potom treba vychádzať zo záveru ako keby zmluva tieto náležitosti vôbec neobsahovala. Na pojednávaní dňa 13.2.2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že zotrváva na doterajších tvrdeniach, dôkazoch. Po vyslovení sporných bodov, predbežného právneho názoru súdu uviedol, že na daný vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 258/2001 Z. z., a nie zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý uvádza žalovaný, pretože zákon č. 129/2010 Z. z. nadobudol účinnosť až dňa 1.6.2010. Navyše aj zákon č. 129/2010 Z. z. považuje úver za bezúročný, bez poplatkov v prípade nesprávne uvedenej RPMN. K účinkom neplatnej plnej moci na žalovaného sa stotožnil s predbežným právnym záverom súdu. V ostatnom sa stotožnil s predbežným právnym názorom súdu.

3. Aké dôkazy žalobca pripojil k žalobe, aký skutkový stav súd mal z pripojených dôkazov preukázaný: Na čl. 5 spisu je potvrdenie zamestnávateľa MOBIS Slovakia, s. r. o., u ktorého žalobca bol zamestnaný a ktorý mu zrážal zo mzdy finančné prostriedky za účelom splácania uzavretej úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Celková suma splátok 2 842,40 €, pričom pri každej splátke je uvedené aj časové obdobie, kedy zrážka bola vykonaná. Vzhľadom k tomu, že v nadväznosti na § 186 ods. 2 CSP nespochybnil žalovaný uvedené zrážky, súd vychádzal z tohto dôkazu ako z nesporného dôkazu o počte splátok zrazených na spotrebiteľský úver, ako aj o časovom období jednotlivých zrážok, vzhľadom k časovému obdobiu, ktoré žalobca v konaní uplatnil ako nepremičané, a ktoré nespochybnil žalovaný, preto súd mal za to, že ide o nesporné tvrdenia, aj čo do výšky bezdôvodného obohatenia, aj čo do časového obdobia nepremičaného nároku v nadväznosti na § 186 ods. 2 CSP, ktoré je vymedzené v žalobe ako časové obdobie od 16.10.2017 do 8/2019, a ktoré zodpovedá uplatnenej sume bezdôvodného obohatenia vo výške 1 496,96 €. Na čl. 6 spisu je zmluva zo dňa 29.1.2010 o spotrebiteľskom úvere. Týmto listinným dôkazom mal súd preukázané, že na takúto zmluvu je potrebné aplikovať právoplatný zákon ku dňu uzavretia zmluvy, teda zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý žalobca uvádza v žalobe, aj v replike, a nie zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý vo svojom vyjadrení uvádza žalovaný. Týmto listinným dôkazom taktiež súd mal preukázané, že tvrdenia žalobcu v žalobe sú pravdivé, pokiaľ uvádza, že v zmluve nie je uvedená konečná splatnosť, výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva obsahuje 2 údaje o RPMN 68,79 % a 64,76 %, pričom ide o nesprávny údaj, pretože do RPMN nebol zahrnutý v rámci celkových nákladov poplatok za možnosť odkladu splátok úveru vo výške 161,69 €, rovnako aj pri vyčíslení celkových nákladov.

4. Aké tvrdenia produkoval žalovaný: Vo vyjadrení k žalobe zo dňa 26.11.2019 (čl. 23 spisu) uviedol argumentáciu, ktorú odvíjal od zákona č. 129/2010 Z. z. Všetky rozhodujúce skutkové tvrdenia uvedené vo vyjadrení sa odvíjajú od nesprávnej aplikácie zákona č. 129/2010 Z. z., preto všetky rozhodujúce skutkové tvrdenia žalovaného sú nesprávne a právne irelevantné. Za právne posúdenie zodpovedá súd, ale za situácie, kedy svoju argumentáciu a rozhodujúce skutkové tvrdenia odvíja žalovaný od nesprávnej aplikácie zákona, potom ide o nesprávne rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy, za ktoré nesie zodpovednosť žalovaný, a nie súd. Zmluva je uzavretá 29.1.2010 a na daný spotrebiteľský vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a z tohto zákona bolo potrebné odvíjať rozhodujúce skutkové tvrdenia. Preto tvrdenia uvedené vo vyjadrení sú v celkovom základe k aplikácii nesprávneho zákona 129/2010 Z. z. právne irelevantné. Vo vyjadrení žalovaný poprel nárok čo do základu, i čo do výšky. Tvrdí, že náklady nie sú súčasťou celkových nákladov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a teda ani povinnou súčasťou výpočtu RPMN. Svoje tvrdenie opiera o § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., teda zákona, ktorý nebol platný a účinný ku dňu uzavretia zmluvy. Má za to, že žalovaný vypočítal celkové náklady a RPMN v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z., a teda správne, a tvrdenia žalobcu sú nesprávne. Na preukázanie pravdivosti svojho tvrdenia predložil rozpis vzorca určeného na výpočet RPMN ako prílohu č. 2 nesprávne aplikovaného zákona č. 129/2010 Z. z. Rovnako žalovaný postupoval a aj čo do tvrdenia žalobcu, že zmluva neobsahovala konečnú splatnosť splátky, určenie istiny, úrokov, iných poplatkov, teda počet a termíny splátok. Opätovne poukázal na zákon č. 129/2010 Z. z., o ktorý opieral svoje rozhodujúce skutkové tvrdenia, svoju obranu. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, resp. popretie skutkových tvrdení protistrany, pričom podľa § 150 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Podľa § 151 ods. 2 CSP strana je povinná poprieť skutkové tvrdenia, teda žalovaný mal povinnosť poprieť skutkové tvrdenia žalobcu, uviesť vlastné rozhodujúce skutkové tvrdenia, inak je popretie neúčinné. V danom prípade súd mal za to, že podľa § 151 ods. 2 CSP rozhodujúce skutkové tvrdenia, ktoré uviedol žalovaný ako procesnú obranu, sú v nadväznosti na § 151 ods. 2 CSP považované za popretie neúčinné vzhľadom k tomu, že skutkové tvrdenia žalovaného podľa § 149 CSP a popretie skutkových tvrdení žalobcu podľa § 150 a 151 ods. 2 CSP žalovaný opiera o výklad zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý nemožno aplikovať na daný zmluvný vzťah zo dňa 29.1.2010, pretože platným a účinným zákonom ku dňu uzavretia zmluvy bol zákon č. 258/2001 Z. z. Preto všetky rozhodujúce skutkové tvrdenia žalovaného sú ako popretie tvrdení žalobcu neúčinné, právne irelevantné. Teda žalovaný v koncentračných lehotách podľa § 167 CSP produkoval právne irelevantné tvrdenia.

5. Aké dôkazy žalovaný pripojil k vyjadreniu, aký skutkový stav súd z dôkazov zistil: Na čl. 26 spisu je zmluva o uzavretí revolvingového úveru zo dňa 29.1.2010, z ktorej súd mal zistený totožný skutkový stav, aký už uviedol v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto rozsudku, vzhľadom k tomu, že tento listinný dôkaz predložil aj žalobca. Na čl. 27 spisu je zmluvné dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere. V nadväznosti na rozhodujúce skutkové tvrdenia súdu nie je zrejmé, aké konkrétne tvrdenia vo svojom vyjadrení žalovaný týmto dôkazom chcel preukázať.

6. Skutkové a právne vyhodnotenie sporu (vzhľadom k tomu, že Krajský súd v Žiline v uznesení č. k. 6Co/96/2020-107 zo dňa 28.7.2021 zrušil vec len z procesného dôvodu a po zrušení veci nedošlo k zmene skutkového, dôkazného stavu nebol dôvod zo strany prvostupňového súdu meniť skutkové a právne vyhodnotenie sporu uvedené v prvostupňovom rozsudku č. k. 4C/72/2019-70 zo dňa 13.2.2020, preto súd v celom rozsahu skutkové a právne závery, skutkové a dôkazné zistenia preberá s výnimkou procesnej vady, pre ktorú rozsudok bol zrušený a vrátený na nové konanie):

A. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá dňa 29.1.2010. Ide o spotrebiteľský vzťah, na ktorý je nevyhnutné aplikovať zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval žalobca, a nie zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý aplikoval vo svojom vyjadrení žalovaná. Právne posúdenie patrí súdu, avšak rozhodujúce skutkové tvrdenia sú povinné produkovať strany konania, rovnako dôkazy. Keďže rozhodujúce skutkové tvrdenia žalovaného sú založené len na výklade nesprávne aplikovaného zákona č. 129/2010 Z. z., potom prvým dôvodom vyhovie žalobe je skutočnosť, že podľa § 149 CSP skutkové tvrdenia žalovaného sú právne irelevantné, a v nadväznosti na § 150 a § 151 ods. 2 CSP súd dospel k záveru, že žalovaný neuviedol právne relevantným spôsobom vlastné rozhodujúce skutkové tvrdenia o skutkových okolnostiach úveru zo dňa 29.1.2010. V nadväznosti na správne aplikovaný zákon č. 258/2001 Z. z. zo strany žalobcu - spotrebiteľa, preto súd podľa § 151 ods. 2 CSP takéto popretie tvrdení

žalobcu považoval za popretie neúčinné, právne irelevantné, keďže iné popretie než výklad nesprávne aplikovaného zákona vo svojom vyjadrení neuviedol.

B. Nárok žalobcu bol uplatnený ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka v celkovej výške 1 496,96 €. Výšku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaný nespochybnil, preto súd vychádzal z nesporných tvrdení strán konania podľa § 186 ods. 2 CSP, o ktorých nemal závažné a dôvodné pochybnosti, a to z toho dôvodu, že žalovanému spolu so žalobou doručil aj dôkazy žalobcu, a to potvrdenie o vykonaní zrážok zo mzdy, ktoré preukazovali jednotlivé splátky a jednotlivé mesiace, kedy boli žalobcovi - spotrebiteľovi vykonané zrážky na uvedenú pôžičku. Súd teda vychádzal zo záveru, že výška bezdôvodného obohatenia je zhodná s uplatnenou výškou v konaní vo výške 1 496,96 €.

C. Rovnako za nesporné tvrdenie súd považoval aj tvrdenie žalobcu, že predmetom bezdôvodného obohatenia a žaloby je nepremlčaná časť nároku za čas od 16.10.2017 do 8/2019, a zodpovedá výške 1 496,96 €. Taktiež z pripojeného dôkazu - potvrdenia o vykonaní zrážok zo mzdy a tam špecifikovaných jednotlivých mesiacov, kedy zrážky boli vykonané, a výšky zrážok (čl. 5 spisu), mal možnosť žalovaný zistiť, či časové obdobie nepremlčaného nároku a výška uplatneného nároku skutočne zodpovedajú nepremlčanému nároku. V tomto smere neprodukoval žiadne protitvrdenia v konkrétnej rovine, v nadväznosti na § 149, § 150 ods. 1, 2 CSP. Súd preto mal za to, že toto tvrdenie je zo strany žalovaného nesporné a vychádzal zo záveru, že predmetom sporu je nepremlčaná časť pohľadávky vo výške, ktorá je uplatnená v žalobe. Predmetom dokazovania súd neučinil nesporné tvrdenia. Nesporné tvrdenia nemožno dodatočne meniť podľa § 186 ods. 2 CSP.

D. Žalobe súd vyhovel aj z vecných dôvodov. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200026692 je zo dňa 29.1.2010. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovaný ako veriteľ žalobcovi ako spotrebiteľovi úver vo výške 995,82 €. Správne žalobca aplikoval na tento zmluvný vzťah zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., na rozdiel od nesprávnej aplikácie žalovaného, ktorý aplikoval zákon č. 129/2010 Z. z. V súlade so závermi žalobcu súd dospel k rovnakým záverom. V rozpore s § 4 ods. 2 písm. g) tohto zákona neobsahuje zmluva o revolvingovom úvere konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. V rozpore s § 4 ods. 2 písm. g) zákona neobsahuje výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov, iných poplatkov. V rozpore s § 4 ods. 2 písm. g), j) neobsahuje správnu ročnú percentuálnu mieru nákladov a správne uvedenie nákladov spotrebiteľa, teda sa má za to, ako keby ich táto zmluva neobsahovala vôbec. V zmluve sú dva údaje o RPMN, rozporné, zmätočné. V zmluve je uvedená RPMN 68,79 % (bod 5 zmluvy) a 64,76 % (bod 6 zmluvy). Skutočná RPMN má byť podstatne vyššia, pretože do celkových nákladov od ktorých sa odvíja, a ktoré sú z tohto dôvodu tiež nesprávne uvedené, nezapočítal žalovaný poplatok za možnosť odkladu splátok úveru vo výške 161,69 € (bod 8.1 zmluvy). V zmluve tak celkové náklady uviedol vo výške 1 022,51 €. V skutočnosti sú vo výške 1 184,03 €. Podľa § 4 uvedeného zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa § 4 ods. 2 uvedeného zákona, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k), l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, tak, ako tomu bolo v prípade zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29.1.2010, ktorá je predmetom sporu. Za situácie, kedy zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 29.1.2010 je považovaná za bezúročnú a bez poplatkov, v tejto časti teda bez právneho dôvodu žalobca - spotrebiteľ zaplatil úrok a poplatky, potom na strane žalovaného - veriteľa je bezdôvodné obohatenie, k vydaniu ktorého súd v nadväznosti na § 451 Občianskeho zákonníka žalovaného zaviazal. Celkovo poskytol veriteľ - žalovaný žalobcovi - spotrebiteľovi úver vo výške 995,82 €, od ktorého si sám odpočítal poplatok za možnosť odkladu splátok vo výške 161,69 € (bod 8.2 zmluvy). V skutočnosti mu teda poskytol sumu 834,13 €, ktorú bol povinný žalobca žalovanému vrátiť. Vrátil 2 742,40 €. Bez právneho dôvodu žalovanému zaplatil 1 908,27 €. Súd zaviazal žalovaného vrátiť žalobcovi menej, a to sumu 1 496,96 €, ako súčet bezdôvodne vyplatených súm nepremlčaných od 16.10.2017 do 8/2019. Keďže dlh nezaplatil žalovaný dobrovoľne, dostal sa aj do omeškania s plnením, s vydaním bezdôvodného obohatenia vo výške 1 496,96 €. Ide o peňažný záväzok, a podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaný bol povinný vydať všetko, čo nadobudol bezdôvodným obohatením, teda celú sumu 1 496,96 €, a v nadväznosti na § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj úžitky z tohto peňažného plnenia. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom peňažnej pohľadávky sú aj úroky z omeškania, preto súd zaviazal žalovaného vydať žalobcovi aj príslušenstvo peňažnej pohľadávky vo výške zákonného 5% úroku z omeškania ročne. Túto povinnosť uložil žalovanému v súlade so žalobou od doručenia žaloby žalovanému dňa 19.11.2019 (čl. 18 rub spisu), pretože v tom čase v nadväznosti na zrážky zo mzdy na čl. 5 spisu, boli zrazené všetky sumy tvoriace predmet vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 496,96 €. Z dôvodov uvedených pod bodmi 6.A, B, C, D, E súd žalobu zamietol.

7. Trovy konania: Podľa § 255 ods. 1 CSP plný úspech v konaní má žalobca. Úspech žalobcu je v rozsahu 100 %. V rozsahu 100 % súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania. Výška bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti. Splatnosť nastane v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.